

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De optatione bonæ mortis. VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

de exilio ad te reuertentem. Audi me Domine, & solue me à corporis vinculo. Quid hinc vltra faciã? Nec mihi nec alijs sum utilis. Ad quid ergo viuo? Mihi quidem onerosus, ceteris tædiosus. Quid fiet de me? Nescio Domine. Si tu melius aliquid de me prouidisti, quare tardentur desideria mea. Consentio ordinationi tuæ quoniam bona est. Sed in me tantum malum inuenio, quare mihi viuere in mundo, onus sit & tædium. Nam pecco quotidie, & peccatum super peccatum adijcio: & sicut dignum est, non pecciteo. Si igitur solutus essem ab hoc corpore peccati, & tibi sociatus in regno, nec ego amplius peccare, nec tu in aliquo offenderis, sed semper te laudarem. Sed adhuc sustines me, & omnem ostendis patientiam. Cognosco culpam meam, quia ob peccata mea non licet regnum ingredi, nam nihil immundum in illud introibit. Sed quando ero sine peccato? Quando ad plenum mundabor, vt non timeam prohiberi, sed magis gaudeam introuidi? Si non feruentius profecero, nec sollicitior fuero quam hactenus fui, timeo quod spes mea parua fatis erit. Sed tu Domine, qui neminem vis perire, sed omnes saluos fieri: præsta maiorem gratiam, ad emendationem vitæ, & ad speranda bona caelestia, da spiritum piuguedinis internæ. Nunquam hic fit cor meum secundum carnem lætum, sed timendo expectet fletum. Nulla creatura me teneat aut cura, sed tua optata præsentia me trahat & consoletur. Beatus, qui te expectat Domine: sed beator, qui iam emigravit ab hoc seculo nequam, non enim vltra aliquid molestiæ sentiet, vel timebit.

1. Tim. 8.

* id est
Mortem.

CAPVT VII.

De optatione bona mortis.

Psal. 70.
Quætime-
nia pecca-
toris, ob
admissa in
Deum.

Psal. 119.

I. **S**pes mea Domine, à iuuentute mea. In hac spe ad te confugio, dum nouissima hora & tempus resolutionis meæ venerit. O si bene paratus essem, vt mori sub spe gratiæ possem! O si felici trāsitu diem extremum clausissem, & corpoream sarcinam deposuissem, quanta tunc pericula & timores euasissem? Felix, quem elegisti & assumpsisti, qui iam deposito corpore transit ex hoc mundo ad Patrem, de exilio ad regnum, de carcere ad palatium, de tenebris ad lucem, de morte ad vitam, de periculis ad securitatem, de labore ad requiem, & de cunctis miserijs ad perpetuam beatitudinem. Felix anima, quæ iam potitur præmio suo, gaudens in te Domino Deo suo. Sed heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est vsque adhuc. Quam gratiosè & misericorditor mihi faceres, si citius me euocares, & ad te peruenire sineres: vt vbi tu es, illic & ego essem. Ah! si maturius me ex hoc mundo tulisses, quando necdum inquinamenta eius cognoscebam: & quando peccate

rectiam in paruis metuebam, quanta mihi bona in hoc praestitisses? Nunc autem diutius viuendo, vagatus sum longius a te, & offendi in multis.

2. Vae mihi quid feci? Secutus sum passiones carnis, vanitates attraxi, virtutes deserui, innocentiam non custodiui, mala malis addidi, & pro dolor expertus sum, quod legi: Vae impio in malis. *Isaia 3.* Vix sero redi, tarde incepti, in reditu non festinaui, in profectu non ferui, in feruore non creui, & quod deterius est, a pristino etiam calore refrixi. Hinc & mori saepe timui, quia urgente conscientia non vixi vt debui. Sed propter pericula temptationum, ne fieret nouissimus error peior priore, mortem frequenter optaui, & dixi: O si in gratia mortuus iam essem, ne tantis afficerer malis super terram. O si Deus me tempestiue auferre dignaretur, & omnium laborum meorum finem imponeret, quam bene tunc mihi contigisset? Verum in voluntate tua Domine, omnia sunt posita. Si decreueris facere, quod postulo, erit continuò: sin autem, fiat voluntas tua. Ego possum tibi insinuare desiderium meum, & calamitatem quam patior, non quasi nescienti, sed vt tali alloquio aliquod refrigerium animae meae faciam. Scio, quia necdum bene paratus sum, conscientia enim adhuc multum metuit. Et quid mirum, si ego peccator timeo, quando & multi sancti patres timuerunt, cum aliter sint iudicia tua, aliter iudicia nostra? Sed quomodo me preparabo? Bonum vtiq; esset, vt melius me preparare in illum diem, quae ignoro, si hodie an cras futurus sit. Innouabo firmiter propositum, praeteritas negligentias deplorabo, totum me tibi immolabo, & tuae misericordiae me in perpetuum commendabo. Domine Deus meus, in misericordia tua stant omnia opera mea, & nulla sunt propria merita, nisi astit tua immensa pietas & miseratio. Et haec est spes mea, & tota fiducia mea.

3. Sed qualiter est cum bona & immaculata conscientia? Quid dicit casta & deuota anima? Veni (ait) Domine Iesu; veni, & noli tardare, relaxa facinora mea, solue vincula, educ vincitum de domo carceris, de lacu miseriae, & de luto facis. Expectans expectaui te: intende mihi, & exaudi me. Noli me apud seculum diutius relinquere. Satis sit, quod hucusque certavi, quod tanto tempore exulaui, quod te frui non merui, nec facie ad faciem contemplari potui. Nunc optato concede perfrui gaudio, quod nullo finitur termino, nec vllò obnubilatur tædio. Ostende mihi faciem tuam, quam angeli semper vident: sonet vox tua in auribus meis, quam illi sine intermissione audiunt. Veni Domine Iesu, & tolle me de terra aliena, reuoca abiectum ad patriam, & in pristinum gradum lapsum restitue. Veni redemptor bone; fac me participem aeternae tuae gloriae. Tempus est, vt reuertar ad te:
tempus

tempus est, vt commendes terræ corpus meum, de qua sumptum est. Non est magna cura, vbi ponatur, vel qualiter tractetur: dummodo spiritus saluus fiat, & ad te perueniat. Habeat bene spiritus meus, quem tibi commendo: caro autem mea requiescat in spe, in nouissimo die resuscitanda. Nam vbiunque recondita fuerit, tibi remota vel ignota esse nõ poterit. Recipe me ab hominibus, & sanctorum tuorum me coniunge societatibus. Tædet me vitæ temporalis: sola dies me delectat æternæ claritatis. Non mihi obsistat in exitu de Ægypto serpens antiquus; non latret contra me in porta inimicus; non tetra eius imago perterreat; non mortis horror cõturbet; sed sancti angeli tui fideliter assistant, fortiter iuuent, viriliter protegant, blandè leniterque suscipiant, & ad caelestem paradysum cum exultatione perducant. Assistet & gloriosa Dei genitrix virgo Maria, & tota caelestis frequentia. Et tu Iesu bone, dulcis, optime, redde mihi lætitiã vultus tui, & noli me reprobare à dilectis sanctis tuis; sed retracta seu recordare, õ fili Dei, quia precioso sanguine tuo ab inimico me redemisti. Suscipe me in gloria in misericordia & in bonitate tua; quia desiderio desiderãui apud te facere pascha. O felix dies optati præmij mei! Eia, benedicta hora transitus beati, quamdiu desiderãui, & semper præ oculis seruãui. Quid mihi iam nocuerunt tribulationes & pressuræ in mundo? Quid obsuit contemptus, & labor, & humiliatio pro nomine tuo? Tu mihi viuere fuisti, nunc autem mori lucrum erit; & esse tecum in regno, multo melius manebit. Sit tibi laus & gloria, qui es vita viuentium, spes morientium, salus & requies omnium ad te peruenientium.

CAPVT VIII.

De mortuo mundo, cuius vita est in Christo.

Psal. 112.

Mortui mundo ad mortuum carne cõparatio.

I. *A*verte oculos meos, ne videant vanitatem. O Iesu vita vera, vita mori nescia; tribue mihi ex amore conteri, ex amore vulnerari, ex amore mori, ne caro possit mihi dominari. Nõdũ perfectè mortuus sum mundo, sed viuit adhuc in me vetus homo; suscitans in me varias rixas, & desideria multorum malorum: faciens noctes amaras, & dies tædiosos. O quando fiet, vt cum fiducia dicam: Ego autem æstimabam me, tanquam mortuum super terram? Qui enim mortuus est, non curat laudes hominum, nec vituperia exprobrantium, quia mortuus est. Qui carne mortuus est, non loquitur, non odorat, non gustat, nec exercet quicquam operis: sed nec vanitatem huius mundi audit, non etiam videt curiosa & pulchra, & quæcunque allicere possunt, ad amandum aliquid vile super terram. Sed qui mortuus est mundo, non est in mundo,